

1998, el líder del qual, Jesús Ferrández, s'ha alineat amb Medina, tot i que abans dels comicis del 1999 el duqué davant el fiscal per un suposat intent de compra d'un regidor.

L'enfrontament entre Lorente i Medina és notori des de fa mesos, quan la diputada a les Corts valencianes guanyà per poc la presidència del PP local a l'alcalde. Després del plenari, la situació s'agreuà encara més. Lorente havia convocat un sopar amb 2.500 persones per celebrar la seua victòria a l'assemblea local. A l'acte va assistir el portaveu del PP al Congrés dels Diputats, Eduardo Zaplana. Es a dir, que un alt càrrec dels populars a Madrid donava suport a vuit regidors que havien deixat en minoria un alcalde del seu partit. A més, tant el president de la Diputació, Joaquín Ripoll, com el de les Corts, Julio de España, criticaren obertament Medina.

Ni la direcció del PP a Alacant ni l'executiva de Camps volen demanar sancions i demanen un acord entre totes dues parts per tractar no sols de mantenir el govern local d'Oriola sinó també que a les Corts –Mónica Lorente és diputada autonòmica– no s'agreguen les dificultats entre campsistes i zaplanistes. Sobretot després que, la setmana passada, l'alcalde optara per destituir Mónica Lorente i tres regidors populars més.

A. V. Santamaría

Adela Pedrosa, secretària general dels populars valencians, no va ser capaç de convèncer els regidors d'Elda, que van votar amb el PSOE el pla de les Canyades.

La Generalitat Valenciana s'ha mutat en agent urbanitzador a Cullera, un dels municipis turístics de més anomenada. A més, sobre la població planen dos PAI enormes, que afecten més de 10 milions de metres quadrats.

Potser, ara sí, tots tindrem apartament.

Apartaments per a tots a Cullera

Vist des del castell, enfilat a la muntanya de les Rabosses, abelleix fer un mosset als camps d'horta de la Bega, últim reducte de terra no edificada des del far –a l'esquerra– a la desembocadura del Xúquer –a la dreta–. Però convé no llançar-se, perquè, lluny d'assaborir-ho, cauríem al buit. Aquella cullerada està agafada, i no sols per una mà. Fins a nou empreses es reparteixen uns terrenys que pròximament seran un homenatge a Manhattan, amb 33 torres d'entre 15 i 25 altures, coronades per dos hotels amb 42 pisos. Encara per sota, 10.000 places d'aparcament.

No ens hauria de sorprendre la ferocitat de les promotores –que, com la formiga de la faula, van adquirint terres allà on un dia podran construir–, però sí que la Generalitat Valenciana, a través de l'Institut Valencià de la Vivenda (IVVSA), hi estiga al darrere. Al cap i a la fi, la seua funció s'hauria de limitar a dotar d'habitatge digne aquell que no en disposa. A Cullera, en canvi, aquests habitatges dignes són una pàtina amable que mira d'alleugerir els efectes que tindrà urbanitzar 600.000 m²: dels 4.600 nous habitatges, 500 seran protegits.

Cuinant la Bega. Del PP són 10 dels 21 regidors a l'Ajuntament de Cullera (Ribera Baixa). Tot i que en tenia prou amb convèncer l'únic membre d'Unió Valenciana, aquest partit i el Bloc Nacionalista Valencià –que en té dos– van fer una mena de paquet pel qual el partit majoritari que governara hauria de pactar amb ells. El PSPV-PSOE, que es va presentar coalitzat amb Alternativa Pro-

gressista de Cullera i l'Entesa, disposa de vuit regidors i viu a l'oposició, que és on els va enviar el tripartit encapçalat pel popular Ernesto Sanjuan.

Aquesta política d'aliances no és estranya, a Cullera. Des que els socialistes van perdre la majoria absoluta, l'any 1995, l'amanida de sigles ha estat constant: van governar conjuntament –la "gran coalició", que dirien a Alemanya– populars i socialistes, i les constants tibantors entre PSPV-PSOE i Alternativa Progressista no van evitar que el 2003 concorregueren units, amb l'afegit de l'Entesa.

Un poti-poti que ha influït en la planificació urbanística del municipi. Des que el 1995 es va aprovar l'últim pla general, la joia de la corona ha estat aquell espai verd i progressivament abandonat de la Bega. Els socialistes van presentar un projecte d'urbanització el 2002, amb un elevat nombre de torres, però sense excedir les 12 altures. El pla comptava amb l'abstenció del PP. La Generalitat Valenciana, en canvi, va alentir la proposta –al·legant que l'impacte era tan gran que calia refer el PGOU–, i, després dels comicis de l'any següent, les administracions local i autonòmica ja eren conservadores.

La sintonia entre tots dos executius va ser màxima, des del primer dia. No havia acabat el 2003 que Ajuntament i Generalitat –mitjançant l'IVVSA– signaven el conveni d'urbanització de l'àrea Bega-Port. Les altures creixien, de les 12 plantejades, a entre 15 i 25, amb dos hotels de 42, però, en aquest cas, la Conselleria de Territori i Habitatge no troba-

Tota la zona verda és susceptible d'urbanitzar-se. Fins a la desembocadura del Xúquer, la Bega. Més enllà, el Marenyet i el Brosquill, on els veïns no volen saber res dels PAI.

va escaient redactar un nou pla d'ordenació urbana. La seua basa: que es construïren mig miler d'habitatges socials, el 15% de l'obra total.

Segons Joan Grau, que va ser alcalde pel PSPV-PSOE, la densitat augmenta "fins a les 111 vivendes per hectàrea, quan la llei permet un màxim de 75", 90 si es tracta d'interès públic, com és el cas, per la presència de VPO. A més, critiquen que l'IVVSA ha inclòs en el denominador la làmina d'aigua que hi ha a la zona. "En el nostre projecte —explica Grau— quedava exclosa, una zona no urbanitzable però que fa possible augmentar la densitat, una maniobra il·legal". En total, hi hauria 1.600 habitatges més dels previstos al pla general, gairebé el 50% més dels que proposaven els socialistes.

Al seu torn, Ferran Sanz, regidor de Cultura pel Bloc, assegura que "la volumetria és la mateixa que en el projecte fet anys enrere: 1,08". Tot i això, el seu grup ha votat en contra del pla de la Bega: "Volíem que es revisaren les altures dels edificis; que els hotels, en compte de ser dos de 42 pisos, foren 10 de 10; que es protegés degudament la Sénia de la Bega; i que en l'accés a les VPO tinguen prioritats els veïns de Cullera."

Al juny es va votar el pla al consistori, i va rebre el vistiplau de PP i UV, tot just la majoria absoluta. El Bloc, que està a l'equip de govern i s'hi va despenjar, manté una actitud variable. En un ple recent, celebrat immediatament després

que el Govern espanyol declarara "il·legal" el conveni que cedeix a l'IVVSA la gestió de l'anomenat "Manhattan del Xúquer" i demanara que es garantisca la "lliure competència", els dos regidors nacionalistes van divergir: un va votar amb l'alcalde —que assegura que l'estat no té competències i que, a més, el requeriment arriba fora de termini— mentre que l'altre es va abstenir. Si l'assetjament del Govern espanyol no cessa, l'equip municipal no descarta que el cas aterre als tribunals.

No hi ha marxa enrere? Tot indica, però, que res no evitarà que el projecte prospere. L'aigua —un requeriment previ que ha imposat la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, per a aprovar qualsevol gran actuació urbanística— queda garantida gràcies al pou que fa anys l'Ajuntament de Cullera va adquirir a la veïna Favara. A més, entre la població no hi ha excessiu rebuig a un pla que, de fora estant, es contempla amb incredulitat per com la Generalitat pot fomentar la construcció d'apartaments en segona línia de platja.

El projecte descansa ara a la Comissió Territorial d'Urbanisme, de la Conselleria que encapçala Rafael Blasco, que està demanant informes als organismes afectats —Costes, Confederació Hidrogràfica, Foment...—. "Em consta que hi ha pressions fortes perquè s'aprove el més prompte possible", assegura Grau.

El Bloc, encara que rebutja el pla, no preveu trencar el pacte. "Les circumstàncies són diferents en cada poble", explica Sanz, qui és escèptic sobre la capacitat d'una possible entesa entre els cinc partits de caire progressista per capgirar la situació: "Posar fi a l'urbanisme depredador no depèn de quin partit, PP o PSOE, estiga en el poder", sentència.

Una hipotètica majoria d'esquerra faria tard. Quan la Comissió Territorial accepta el projecte, només caldrà lligar els últims serrells amb els promotors. En un any començarien les obres, i cap al 2009 hi hauria les 35 torres. Aturar aquest procés significaria indemnitzar els promotors, que, de fet, ja s'han encarregat que, com desitgen, tot vaja el més ràpid possible. Així, l'enorme pont que unirà les dues vores del Xúquer a l'alçada de la Bega ja està prou avançat. Per a fer-lo possible, les empreses que pensen construir han cedit part dels seus terrenys —en principi, i segons l'alcalde, anava a càrrec de la Generalitat—. Com també n'han cedit per a la construcció de l'auditori, els hotels, el port esportiu, els pàrquings públics i l'autovia, elements que canviaran per complet la zona. "Fa sis anys que caldria haver començat les obres. Ara, les 500 VPO permeten que hi haja més volumetria", comenta un especialista del sector consultat per aquest setmanari, més partidària del pla presentat pels socialistes, de menor impacte. "PSOE i PP sempre han volgut una forta presència

A l'esquerra, dalt, Ferran Sanz, regidor de Cultura del Bloc; a sota, Joan Grau, exalcalde i secretari general dels socialistes a Cullera. A més, l'acció del Comandó Culebra fa gairebé un any. La modificació del topònim es va fer amb tela.

hotelera”, afegeix. En tot cas, aquesta font opina que la urbanització de la Bega “canviarà el concepte d’apartament, perquè ofereix moltes dotacions, crec que molta gent de la Ribera ho trobarà atractiu per a viure-hi tot l’any”.

El socialista Joan Grau no és tan optimista: critica l’estretor dels vials, que es tracta d’un model “dels anys seixanta, a l’estil de Benidorm”, i que no evitarà l’estacionalitat del turisme de Cullera, centrada entre Setmana Santa i l’octubre, amb especial incidència a l’agost, on el municipi, de 20.000 habitants, n’arriba a tenir 150.000.

Qui construirà? Darrere de l’allargada ombra de l’IVVSA, que s’erigeix en avalador del projecte, hi ha fins a nou grups que han adquirit el 95% dels terrenys –fa anys, a 24.000 euros la fanecada; últimament, fins a 500.000–. En destaquen Florazar –que ha dibuixat bona part de la silueta de Cullera–, Bigeco –que presumptament va fer negocis amb el director general de Sòl de la Comunitat de Madrid–, Gesfesa –propietat del president de la patronal Cierval, Rafael Ferrando–, la família Roig –que darrerament és notícia per múltiples operacions immobiliàries– i Bancaixa –a través de la seua filial Cisa–. També tenen drets Puchades, Blauverd, Ribes i una empresa cooperativa d’Àvila.

L’IVVSA s’encarrega del “desenvolupament, gestió, urbanització i finança-

ment necessari”, segons consta al conveni signat amb l’Ajuntament.

Alguna cosa més? Doncs sí, i encara més greu. Diversos inversors pretenen construir més enllà del Xúquer, fins a la fi del terme municipal, seguint la costa. Si el pla de la Bega afecta 600.000 m², ací parlem de dos PAI que sumen 10 milions de m². Un, el del Marenyet, 5,5 milions; l’altre, el del Brosquil, 4,5 milions, separats pel llac de l’Estany, una zona humida de protecció especial. Per al primer ja hi ha sis aspi-

rants –Florazar, Cullera Playa y Golf, Almar, Espacio, Lubasa i Costa del Pla, amb grups associats–: tots inclouen un camp de golf, i quatre, un nou port esportiu. Com a contraprestació, entre 3 i 6 milions d’euros per al consistori.

Al segon PAI opta Francesc Roig, que vol fer-hi dos camps de golf més –els tres serien dels grans, amb 18 forats– i vora 4.000 xalets “de tipus mediterrani”. Roig assegura que, si cal, construiria dessaladores, i que respectarà la natura.

Al Marenyet i al Brosquil, en canvi, sí que hi ha resposta ciutadana. Els que ja tenen una caseta no volen que aquella zona, poc habitada, se sature. L’aprovació d’aquests PAI no serà immediata.

Un avís final. Alerta amb el Comandó Culebra! Fa un any, amb nocturnitat i molta professionalitat, van canviar el lleter de “Cullera” per “Culebra”, que, amb calç viva, està escrit a la muntanya del poble, visible molts quilòmetres enllà. Volien criticar les “agressions” a la natura i “l’atac visual permanent” de la pintada hollywoodiana. Ningú no els coneix, però podrien reparar-se amb alguna acció igualment cridanera. La situació s’ho val. Cullera està en condicions d’aprovar 22.000 nous habitatges. Potser ells, amb alguna picada, farien reaccionar una població que avui sembla resignada a rebre una allau de ciment.

Víctor Maceda